

ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Β΄ ΤΟΜΟΣ

Γ΄ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Copyright © 2018

EKDOSEIS
ΓΡΗΓΟΡΗ®

Ιπποκράτους 43, 106 80 Αθήνα, τηλ. 210 3637016, fax: 210 3626646
[http: www.grigorisbooks.gr](http://www.grigorisbooks.gr) • e-mail: info@grigorisbooks.gr

ISBN 978-960-333-993-9

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή και μετάδοση, στο σύνολο ή εν μέρει, έστω και μίας σελίδας ή και περιληπτικά, κατά παράφραση ή διασκευή, του παρόντος βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, τηλεοπτικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσεως κ.τ.λ.) χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη (Ν. 2121/93, άρθρο 51). Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για Δημόσιες Υπηρεσίες, Βιβλιοθήκες, Πανεπιστήμια, Οργανισμούς κ.τ.λ. (άρθρο 18). Οι παραβάτες διώκονται (άρθρο 13) και επιβάλλονται κατά τον νόμο κατάσχεση, αστικές και ποινικές κυρώσεις (άρθρα 64-66).

**ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
Β΄ ΤΟΜΟΣ**

Γ΄ ΕΚΔΟΣΗ

ΝΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Επιμέλεια και διόρθωση έκδοσης : Ειρήνη Απέργη

Κριτική έκδοσης : Δέσποινα Σπυριδάκη

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ 3^η ΕΚΔΟΣΗ

Το παρόν πόνημα συγγράφηκε για δύο πολύ βασικούς λόγους. Αφενός γιατί η σπουδή και επεξεργασία ενός αρχαίου κειμένου από οιονδήποτε, είτε εκπαιδευτικό είτε φοιτητή είτε μαθητή, είναι μία πολύ σοβαρή και κοπιώδης εργασία, η οποία απαιτεί καθοδήγηση γραπτώς και προφορικά από κάποιον, ώστε να μάθει να προσεγγίζει τον αρχαίο λόγο. Αφετέρου γιατί είναι εμφανές ότι στον τόπο της γέννησης της κλασικής γλώσσας και των κλασικών σπουδών αμφότερα υποτιμώνται και παραγκωνίζονται είτε λόγω της περιορέουσας ατμόσφαιρας που επικρατεί παγκοσμίως, η οποία θέλει θεμέλιο του πολιτισμού την οικονομία και την τεχνολογία, είτε λόγω της πλήρους αδιαφορίας των κρατικών υπευθύνων για την μητρική γλώσσα του λαού μας.

Στην παρούσα θεματογραφία επιδιώχθηκε να γίνει μετάβαση ενός μαθητού είτε από δική του αυτενέργεια είτε υπό την καθοδήγηση του καθηγητού του σταδιακά στην υφή και το ύφος του αρχαίου αττικού πεζού λόγου. Έτσι μπορεί σταδιακά να επεξεργαστεί αρχικά απλά και πιο λιτά κείμενα του αττικού πεζού λόγου, ώστε να οδηγηθεί έπειτα σε πιο σύνθετα και απαιτητικά κείμενα, συμβουλευόμενος κάθε φορά τις απαντήσεις, στις οποίες εγκοιπνούνται οδηγίες και κατευθύνσεις διά παραδειγμάτων. Ως εκ τούτου ένας μαθητής της Β΄ Λυκείου ή ο καθηγητής μπορεί να κάνει ομαλή μετάβαση στον αττικό πεζό λόγο, επεξεργάζοντας κείμενα πιο λιτά του Ξενοφώντος, του Λυσίου, του Ισοκράτους, του Αισχίνου, του Δημοσθένους, του Θουκυδίδου, του Πλάτωνος, του Λυκούργου, ώστε να μεταβεί σε πιο σύνθετο λόγο των ίδιων, αλλά και άλλων συγγραφέων για την Γ΄ Λυκείου.

Παράλληλα ένας φοιτητής ή φιλόλογος μέσα από αυτήν την θεματογραφία θα μπορέσει να κατανοήσει διάφορα συντακτικά, γραμματικά φαινόμενα, τα οποία πολλές φορές εμποδίζουν έναν μελετητή να τα προσεγγίσει, ώστε να φτάσει στην ορθή μετάφραση. Η μετάφραση πρέπει να εφάπτεται προς την γραμματική και συντακτική δομή ενός κειμένου, διαφορετικά δεν πρόκειται για μία έλλογη και γλωσσική διαδικασία, αλλά αντιθέτως για ποιητική ή λογοτεχνική. Δυστυχώς, παρατηρώ διαρκώς καθηγητές να προσπαθούν να αποδώσουν στα νέα ελληνικά ένα αρχαίο απόσπασμα διά της διάισης μόνο ή διά της φαντασίας ή διά βιωμάτων, σαν να πρόκειται για ελεύθερη γραφή δική τους.

Το αρχαίο κείμενο, όμως, δεν προσεγγίζεται ποτέ έτσι. Το αρχαίο κείμενο θέλει πρωτίστως γνώση γραμματική και σταδιακά συντακτική. Ύστερα απαιτεί και διαίσθηση και ψυχογραφία. Γι' αυτό και επέλεξα να θέσω το νοηματικό περιεχόμενο κάθε κειμένου στην παρούσα θεματογραφία, για να γίνεται κατανοητό το ιστορικό ή βιοματικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έγραψε κάθε συγγραφέας το έκαστο έργο του. Παράλληλα θέλει καλή γνώση και χρήση της νέας ελληνικής, ώστε να μπορεί ο μελετητής, είτε πρόκειται για μαθητή είτε πρόκειται για φοιτητή σε φιλοσοφικές σχολές είτε για εκπαιδευτικό, να αποδίδει το αρχαίο κείμενο σε επίσημο νεοελληνικό λόγο.

Όταν το 2013 εκδόθηκε για πρώτη φορά η παρούσα θεματογραφία, στην οποία ζητούσα το νόημα του κειμένου, επ' ουδενί δεν μου πέρασε από τον νού πως θα έλθει η ώρα, κατά την οποία θα απαιτείται νοηματική ερώτηση στο αδιάκτο κείμενο. Το 2018 που ανακοινώθηκε αυτή η αλλαγή το παρόν βιβλίο προσέγγιζε αυτές τις απαιτήσεις κατά το πλεόν.

Η παρούσα 3^η έκδοση έγινε πρωτίστως για να τροποποιηθεί, ύστερα δε επειδή η πρώτη και δεύτερη έκδοση εξαντλήθηκε. Έγινε προσπάθεια για αρτιότητα, ώστε να είναι δοκιμη η θεματογραφία σε όποιον προσετοιμάζεται για πανελληνίες ή βρίσκεται σε φιλοσοφικές σχολές και μελετά τα αρχαία κείμενα ουσιαδώς και όχι τυπικά ή επιπόλαια. Έλαβα υπ' όψιν την νέα δομή στο αδιάκτο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	4
-----------------	----------

Α΄ ΜΕΡΟΣ : ΚΕΙΜΕΝΑ Β΄ ΛΥΚΕΙΟΥ (1-44)	11
ΚΕΙΜΕΝΟ 1 : Ξενοφώντος, Κύρου Παιδεία Γ, 3, 44	12
ΚΕΙΜΕΝΟ 2 : Ξενοφώντος, Έλληνικά V, 2, 25	13
ΚΕΙΜΕΝΟ 3 : Λυκούργου, κατά Λεωκράτους 4	14
ΚΕΙΜΕΝΟ 4 : Αισχίνου, Έπιστολαι 6	15
ΚΕΙΜΕΝΟ 5 : Ξενοφώντος, Έλληνικά VI, 5, 2	16
ΚΕΙΜΕΝΟ 6 : Ξενοφώντος, Κύρου Παιδεία Ε, ΙΙΙ, 54-55	17
ΚΕΙΜΕΝΟ 7 : Λυσίου, κατά Έπικράτους 7-8	18
ΚΕΙΜΕΝΟ 8 : Ίσοκράτους, Πανηγυρικός 73	19
ΚΕΙΜΕΝΟ 9 : Ξενοφώντος, Έλληνικά VI, 5, 22-23	20
ΚΕΙΜΕΝΟ 10 : Αισχίνου, περί τής παραπρεσβείας 32-33	21
ΚΕΙΜΕΝΟ 11 : Αισχίνου περί τής παραπρεσβείας 181-182	22
ΚΕΙΜΕΝΟ 12 : Ξενοφώντος Έλληνικά IV, 6, 13-14	24
ΚΕΙΜΕΝΟ 13 : Θουκυδίδου, Γ 5	26
ΚΕΙΜΕΝΟ 14 : Θουκυδίδου, Γ 3	28
ΚΕΙΜΕΝΟ 15 : Θουκυδίδου, Γ 6	29
ΚΕΙΜΕΝΟ 16 : Ξενοφώντος, Έλληνικά IV, 6, 5-6	31
ΚΕΙΜΕΝΟ 17 : Αισχίνου, περί τής παραπρεσβείας 36-37	33
ΚΕΙΜΕΝΟ 18 : Αισχίνου, περί τής παραπρεσβείας 152	35
ΚΕΙΜΕΝΟ 19 : Αισχίνου, κατά Τιμάρχου 153	37
ΚΕΙΜΕΝΟ 20 : Πλάτωνος, άπολογία Σωκράτους 19a	39
ΚΕΙΜΕΝΟ 21 : Ίσοκράτους, Αίγινητικός 4	40
ΚΕΙΜΕΝΟ 22 : Ίσοκράτους, Αίγινητικός 15	41
ΚΕΙΜΕΝΟ 23 : Ίσοκράτους, Αίγινητικός 10-11	42
ΚΕΙΜΕΝΟ 24 : Ίσοκράτους, Αίγινητικός 13	44
ΚΕΙΜΕΝΟ 25 : Πλάτωνος, άπολογία Σωκράτους 42a	45
ΚΕΙΜΕΝΟ 26 : Ξενοφώντος, Έλληνικά ΙΙΙ, 1, 1-2	46
ΚΕΙΜΕΝΟ 27 : Ξενοφώντος, Έλληνικά IV, 2, 1-3	48
ΚΕΙΜΕΝΟ 28 : Πλάτωνος, Γοργίας 526a-b	50
ΚΕΙΜΕΝΟ 29 : Ίσοκράτους, Αίγινητικός 7-8	52
ΚΕΙΜΕΝΟ 30 : Ξενοφώντος, Έλληνικά V, 2, 30-32	54

ΚΕΙΜΕΝΟ 31 : Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β 6	56
ΚΕΙΜΕΝΟ 32 : Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β 23-25	57
ΚΕΙΜΕΝΟ 33 : Δημοσθένους, περὶ τῆς εἰρήνης 6-7	59
ΚΕΙΜΕΝΟ 34 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 46	61
ΚΕΙΜΕΝΟ 35 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 51	62
ΚΕΙΜΕΝΟ 36 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 1-2	64
ΚΕΙΜΕΝΟ 37 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 37-38	66
ΚΕΙΜΕΝΟ 38 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 73	68
ΚΕΙΜΕΝΟ 39 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 28	70
ΚΕΙΜΕΝΟ 40 : Ἴσοκράτους, Εὐαγόρας 72	71
ΚΕΙΜΕΝΟ 41 : Ἴσοκράτους, Εὐαγόρας 39	72
ΚΕΙΜΕΝΟ 42 : Λυσίου, κατὰ Φιλοκράτους 12-13	73
ΚΕΙΜΕΝΟ 43 : Λυσίου, κατὰ Διογείτονος 1-2	74
ΚΕΙΜΕΝΟ 44 : Ξενοφῶντος, Ἰέρων 2.12-2.14	75
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ (1-44)	77

Β' ΜΕΡΟΣ : ΚΕΙΜΕΝΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (45-106)	171
ΚΕΙΜΕΝΟ 45 : Ἴσοκράτους, ἐπιστολαὶ (Γ Φιλίππῳ 4-5)	172
ΚΕΙΜΕΝΟ 46 : Λυσίου, κατὰ Ἀνδοκίδου 54-55	174
ΚΕΙΜΕΝΟ 47 : Ξενοφῶντος, Κύρου Παιδεία Γ, 3, 25	176
ΚΕΙΜΕΝΟ 48 : Θουκυδίδου, Γ 1-2	177
ΚΕΙΜΕΝΟ 49: Ἴσοκράτους, Αἰγινήτικὸς 5-6	178
ΚΕΙΜΕΝΟ 50: Λυσίου, κατὰ Ἀλκιβιάδου Β11-12	179
ΚΕΙΜΕΝΟ 51: Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 93	180
ΚΕΙΜΕΝΟ 52: Ἴσοκράτης, Εὐαγόρας 48-49	182
ΚΕΙΜΕΝΟ 53 : Θουκυδίδου, Ζ 83β	183
ΚΕΙΜΕΝΟ 54 : Λυσίου, περὶ τῆς πολιτείας 9-11	184
ΚΕΙΜΕΝΟ 55 : Ξενοφῶντος, Ἑλληνικὰ Ι, 6, 8-10	186
ΚΕΙΜΕΝΟ 56 : Ξενοφῶντος, Ἑλληνικὰ ΙV, 6, 3-4	187
ΚΕΙΜΕΝΟ 57 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 21	188
ΚΕΙΜΕΝΟ 58 : Πλάτωνος, Κρατύλος 384b-c	190
ΚΕΙΜΕΝΟ 59 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 38-39	192
ΚΕΙΜΕΝΟ 60 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 94-95	194
ΚΕΙΜΕΝΟ 61 : Πλάτωνος, Κρίτων 46b-c	196
ΚΕΙΜΕΝΟ 62 : Θουκυδίδου, Α 73	198

ΚΕΙΜΕΝΟ 63 : Πλάτωνος, Κρίτων 49c-d	200
ΚΕΙΜΕΝΟ 64 : Ίσοκράτους, ἐπιστολαὶ (Β Φιλίππῳ 1-2)	202
ΚΕΙΜΕΝΟ 65 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 19a-19d	204
ΚΕΙΜΕΝΟ 66 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 114	206
ΚΕΙΜΕΝΟ 67 : Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 123	208
ΚΕΙΜΕΝΟ 68 : Λυσίου, κατὰ Ἀλκιβιάδου Α 16 -17	210
ΚΕΙΜΕΝΟ 69 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 19d-20a	212
ΚΕΙΜΕΝΟ 70 : Ίσοκράτους, Αἰγινήτικὸς 19-20	214
ΚΕΙΜΕΝΟ 71 : Ίσοκράτους, Αἰγινήτικὸς 1-2	216
ΚΕΙΜΕΝΟ 72 : Ίσοκράτους, Αἰγινήτικὸς 21-22	218
ΚΕΙΜΕΝΟ 73 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 1a-b	220
ΚΕΙΜΕΝΟ 74 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 2b-c	222
ΚΕΙΜΕΝΟ 75 : Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Α 13-14	224
ΚΕΙΜΕΝΟ 76 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 40c-d	225
ΚΕΙΜΕΝΟ 77 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 40e-41c	227
ΚΕΙΜΕΝΟ 78 : Πλάτωνος, ἀπολογία Σωκράτους 41d-42a	229
ΚΕΙΜΕΝΟ 79 : Ξενοφῶντος, Ἑλληνικὰ Β, 4, 40-41	231
ΚΕΙΜΕΝΟ 80 : Ξενοφῶντος, Ἑλληνικὰ Γ, 3, 4-5	233
ΚΕΙΜΕΝΟ 81 : Πλάτωνος, Μενέξενος 238b	234
ΚΕΙΜΕΝΟ 82 : Πλάτωνος, Μενέξενος 246d-e	236
ΚΕΙΜΕΝΟ 83 : Ίσοκράτους, ἐπιστολαὶ (Β Φιλίππῳ 5-6)	238
ΚΕΙΜΕΝΟ 84 : Δημοσθένους, κατὰ Φιλίππου Β 10-11	239
ΚΕΙΜΕΝΟ 85 : Δημοσθένους, περὶ τῆς εἰρήνης 2-3	240
ΚΕΙΜΕΝΟ 86 : Δημοσθένους, περὶ τῆς εἰρήνης 11-12	242
ΚΕΙΜΕΝΟ 87 : Θουκυδίδου, Α 75	244
ΚΕΙΜΕΝΟ 88 : Θουκυδίδου, Β 47	246
ΚΕΙΜΕΝΟ 89 : Θουκυδίδου, Β 52	248
ΚΕΙΜΕΝΟ 90 : Θουκυδίδου, Α 23	250
ΚΕΙΜΕΝΟ 91 : Θουκυδίδου, Α 140	251
ΚΕΙΜΕΝΟ 92 : Θουκυδίδου, Α 139	253
ΚΕΙΜΕΝΟ 93 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 48-49	255
ΚΕΙΜΕΝΟ 94 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 41-43	257
ΚΕΙΜΕΝΟ 95 : Λυκούργου, κατὰ Λεωκράτους 14-15	259
ΚΕΙΜΕΝΟ 96 : Πλάτωνος, Γοργίας 507-508	261
ΚΕΙΜΕΝΟ 97 : Θουκυδίδου, Ζ 29	263
ΚΕΙΜΕΝΟ 98 : Πλάτωνος, Γοργίας 526b-c	265
ΚΕΙΜΕΝΟ 99 : Δημοσθένους, Ὀλυνθιακὸς Γ 14-15	266
ΚΕΙΜΕΝΟ 100 : Δημοσθένους, περὶ τοῦ στεφάνου 60-61	267
ΚΕΙΜΕΝΟ 101 : Θουκυδίδου, Δ 10	268
ΚΕΙΜΕΝΟ 102 : Πλάτωνος, Γοργίας 488a-b	269
ΚΕΙΜΕΝΟ 103 : Λυσίου, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία 7-8	270

ΚΕΙΜΕΝΟ 104 : Λυσίου, Δήμου καταλύσεως απόλογία 21-22	272
ΚΕΙΜΕΝΟ 105 : Ξενοφώντας, Συμπόσιον 4.31-4.32	273
ΚΕΙΜΕΝΟ 106 : Ίσοκράτους, περὶ τῆς ἀντιδόσεως 15-16	274
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (45-106)	277

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	430
---------------------	------------

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

Η ύβρις και η καταισχύνη είναι χειρότερα ακόμη και από τον θάνατο

Αιτῶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκῶς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν. Οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἢ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερὰ. Πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθροῦ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ τοῖς ὡσὶ τῶν ὄνειδῶν ἀκούσαι; Ἄλλ' ὅμως τετόλμηται· δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. Παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα. Οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατριδος κατηγόρου τυχῶν ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ἀρχῆς ἐκινδύνευσεν.

Αἰσχίνου, περὶ τῆς παραπρεσβείας 181-182

αἰτῶ παρὰ τινος τι (πιο σύνηθες : αἰτῶ τινά τι) : ζητώ

ἢ ὕβρις : ἡ προσβολή, ἡ αυθάδεια

ἐπεγγελῶ : γελῶ για κάτι, περιγελῶ, σκώπτω

τὸ σῶμα : ἡ ζωή

ἢ διατριβή : ὁ τρόπος ζωῆς, ἡ ζωή

ἢ διαψηφίσεις : ἡ αναθεώρηση/τροποποίηση των καταλόγων των πολιτῶν

ἢ πατρίς (εδῶ) : τα πολιτικά δικαιώματα

ὑπεύθυνος + γενική της αιτίας : ὁ υπόλογος, ὁ οφείλων ευθύνες για κάτι ὑπεύθυνος

ἀρχῆς : ὁ κάτοχος αξιώματος, ὁ οἷος υποχρεοῦταν μετὰ τὴν λήξη τῆς θητείας του να λογοδοτήσει για τα πεπραγμένα του

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να μεταφραστεί το παραπάνω απόσπασμα.

(Μονάδες 40)

A2. Να αποδοθεί το νόημα του κειμένου σε 3-5 γραμμές.

(Μονάδες 10)

B1. Να απαντηθούν οι ζητούμενοι τύποι

υπομείνας : χρονική αντικατάσταση

υπέστησαν : εγκλιτική αντικατάσταση

ἀκούσῃ : γ' πληθυντικό ευκτικής μέλλοντα

ἐτράφη : απαρέμφ. ίδιου χρόνου και το απαρ. παθητικού παρακειμένου

ἐστέρηται : η προστακτική παθητικού αορίστου

πολλοί : οι υπόλοιποι βαθμοί παραθέσεως

ὑβρις : γενική και κλητική ενικού

τοῖς ὡσὶ : αιτιατική ενικού και πληθυντικού

κάκιον : οι υπόλοιποι βαθμοί παραθέσεως

(Μονάδες 25)

B2α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι υπογραμμισμένες λέξεις.

B2β. δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ : Η παθητική σύνταξη να τραπεί σε ενεργητική.

(Μονάδες 25)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Απαιτώ την σωτηρία μου από εσάς, διότι σαν πρόεδρος ενήργησα για το συμφέρον της πόλεως και διότι μόνο εγώ υπέμεινα την αποδοκιμασία των συκοφαντών μου, την οποία πολλοί γενναίοι άνδρες στο φρόνημα δεν την άντεξαν σε εμπόλεμες περιόδους. Γιατί ο θάνατος δεν είναι κάτι φοβερό, αλλά φοβερή μπορεί να είναι η προσβολή που τον συνοδεύει, στην περίπτωση που ο θάνατος είναι αναξιοπρεπής. Δεν είναι λοιπόν λυπηρό και οικτρό να βλέπω τον εχθρό μου να με χλευάζει και να ακούω με τα ίδια μου τα αυτιά αυτές τις προσβολές; Και όμως το άντεξα · η ζωή μου είναι παραδομένη στον κίνδυνο. Την ανατροφή μου την πήρα κοντά σας, έχω ζήσει με την δική σας κουλτούρα. Κανείς σας δεν ζει χειρότερα εξαιτίας δικών μου ευχαριστήσεων, ούτε έχει στερηθεί τα πολιτικά του δικαιώματα, επειδή εγώ παρουσιάστηκα ως κατηγορος εναντίον του, όταν γίνονταν οι αναθεωρήσεις των καταλόγων των πολιτών, ούτε κατηγορήθηκε κανείς από εμένα, όταν ήταν υπόλογος για αρχή που κατείχε.

ΝΟΗΜΑ

Ο Αισχίνης στο απόσπασμα αυτό, από τον λόγο του τον σχετικό με την διένεξη που προέκυψε μεταξύ αυτού και του Δημοσθένη για όσα διαδραματίστηκαν στην πρεσβεία που είχε αποσταλεί στον Φίλιππο και στην οποία μέλη ήταν και οι δύο, υπερασπίζεται τον εαυτό του για την ανιδιοτέλεια που επέδειξε στο αξίωμα του πρόεδρου, για την υπομονή και καρτερία του στις προσβολές και τις συκοφαντίες που δέχτηκε, και τέλος για την αθηναϊκή συνείδηση, εντιμότητα και σεβασμό του στις δημοκρατικές αρχές και στους συμπολίτες του.

B1.

ύπομένων, ύπομενῶν, ύπομείνας, ύπομεμένηκως
ύπέστησαν, ύποστῶσιν, ύποσταῖεν, ύποστάντων, ύποστῆναι, ύποστὰς
ἀκούσονται
τραφήναι, τεθράφθαι
στερήθητι, στερηθήτω, στερήθητε, στερηθέντων/στερηθήτωσαν
πολλοί, πλείονες/πλείους, πλείστοι
ύβρεως, ύβρι
οὔς, ὦτα
κακῶς, κάκιον, κάκιστα

B2α.

παρ' ὑμῶν : εμπρόθετος προέλευσης στο **αἰτῶ**

τῇ πόλει : δοτική αντικειμενική στο **εὐνοίας**

μόνος : κατηγορ. προσδιορ. στο υποκείμενο **ἐγὼ** της **μτχ. ὑπομείνας**

λαμπρῶν : γενική διαιρετική στο **πολλοὶ**

δαινόν : κατηγορούμενο στο υποκείμενο **θάνατος** από το νοούμενο **ἐστὶ**

ἢ περὶ τὴν τελευτὴν : επιθετικός προσδιορισμός χάριν του άρθρου στο **ὑβρις ἐπεγγελῶντος**

: κατηγορηματική μετοχή από το **βλέπειν**, συνημμένη στην γενική **ἐχθροῦ** (**πρόσωπον ἐχθροῦ ἐπεγγελῶντος = ἐχθρὸν ἐπεγγελῶντα**)

τοῖς ὠσὶ : δοτική του οργάνου στο **απαρέμφατο ἀκοῦσαι**

ἀκοῦσαι : τελικό **απαρέμφατο**, υποκείμενο στο **οἰκτρὸν ἐστὶ**

τῷ κινδύνῳ : αντικείμενο στο **δέδοται**

παρ' ὑμῖν : εμπρόθετος πλησίον στο **ἐτράφην**

ὑμῶν : γενική διαιρετική στο **οὐδεις**

κάκιον : επίρρημα τρόπου στο **οἰκεῖ**

τῆς πατρίδος : αντικείμενο στο **ἐστέρηται**

κατηγόρου : κατηγορούμενο νοούμενου αντικειμένου **ἐμοῦ** από το **τυχῶν**

ἀρχῆς : γενική της αιτίας στο **ἐκινδύνευσε**

B2β.

Ἐγὼ δέδωκα τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 61

Ο Σωκράτης απαιτεί λογική διά επιχειρημάτων ώστε να μεταπειστεί

Ὡ φίλε Κρίτων, ἡ προθυμία σου ἀξία, εἰ μετὰ τινος ὀρθότητος εἶη · εἰ δὲ μή, ὄσω μείζων τοσοῦτῳ χαλεπωτέρα. Σκοπεῖσθαι οὖν χρὴ ἡμᾶς, εἴτε ταῦτα πρακτέον εἴτε μή · ὡς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τοιοῦτος, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἂν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνεται. Τοὺς δὲ λόγους οὕς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν, ἐπειδὴ μοι ἤδη ἡ τύχη γέγονεν, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅμοιοι φαίνονται μοι, καὶ τοὺς αὐτοὺς πρεσβεύω καὶ τιμῶ, οὕσπερ καὶ πρότερον · ὧν ἂν μὴ βελτίῳ ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι, εὖ ἴσθι ὅτι οὐ μὴ σοι ξυγχωρήσω, οὐδ' ἂν πλείῳ τῶν νῦν παρόντων ἢ τῶν πολλῶν δύναμις ὥσπερ παιῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται, δεσμούς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα καὶ χρημάτων ἀφαιρέσεις.

Πλάτωνος, Κρίτων 46b-c

συγχωρῶ τινι : συμφωνῶ με κάποιον
μορμολύττομαί τινα : εκφοβίζω κάποιον
εὖ ἴσθι ὅτι : βέβαια, σίγουρα

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Να μεταφραστεί το παραπάνω απόσπασμα.

(Μονάδες 40)

A2. Να αποδοθεί το νόημα του κειμένου σε 3-5 γραμμές.

(Μονάδες 10)

B1. Να απαντηθούν οι ζητούμενοι τύποι :

σκοπεῖσθαι : γ' ενικό ευκτικής ενεστώτα ενεργητικής φωνής

πείθεσθαι : γ' πληθυντικό οριστικής παρακειμένου στην ίδια φωνή

φαίνεται : απαρέμφατο μέσου αορίστου και παθητικού αορίστου Β

λέγειν : η προστακτική του αορίστου Β

ἴσθι : β' πληθυντικό οριστικής και υποτακτικής ενεστώτα

μείζων : οι βαθμοὶ παραθέσεως στην αιτιατική ενικού αρσενικού γένους

μηδενὶ : δοτική και αιτιατική πληθυντικού στο ίδιο γένος

οὕσπερ : δοτική ενικού ουδετέρου γένους

δύναμις : κλητική ενικού

πλείῳ : οι υπόλοιποι βαθμοὶ παραθέσεως

(Μονάδες 25)

B2α. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι υπογραμμισμένες λέξεις.

(Μονάδες 7)

B2β. Να αναγνωριστούν οι δευτερεύουσες προτάσεις (φύση, θέση) :

εἴτε ταῦτα πρακτέον εἴτε μή (να αναλυθεί το ρηματικό επίθετο).

οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ.

οὔσπερ καὶ πρότερον.

(Μονάδες 8)

B2γ. Στην τελευταία περίοδο να μελετηθεί και να καταγραφεί η φύση των :

ῶν, ὥσπερ.

(Μονάδες 5)

B2δ. Τοὺς δὲ λόγους οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν

ἐκβαλεῖν : Ο ευθύς λόγος να τραπεί σε πλάγιο, εξαρτώμενος από την φράση

Σωκράτης εἶπεν.

(Μονάδες 5)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Φίλε μου Κρίτωνα, η προθυμία σου είναι αξιόλογη, αν βέβαια είναι κάπως ορθή· αν όμως δεν είναι, όσο μεγαλύτερη είναι, τόσο περισσότερο δυσβάσταχτη είναι. Πρέπει λοιπόν πρώτα να εξετάσουμε αν αυτά πρέπει να τα πράξουμε ή όχι· γιατί εγώ όχι μόνο τώρα, αλλά και πάντοτε είμαι τέτοιος ώστε να μην πείθομαι σε τίποτα άλλο από αυτά που με συνιστούν ως άνθρωπο παρά μόνο στην λογική, η οποία μου φαίνεται όταν σκέφτομαι η πιο σημαντική. Τους ισχυρισμούς μου, που παλαιότερα έλεγα, δεν μπορώ τώρα να τους απορρίψω, επειδή με βρήκε αυτή η συμφορά, αλλά μου φαίνονται σχεδόν ίδιοι, και τους ίδιους πρεσβεύω και τιμώ με αυτούς που πρέσβευα παλαιότερα· αν λοιπόν δεν μπορούμε να πούμε κάτι πιο σημαντικό από αυτούς, αρνούμαι να συμφωνήσω σε αυτά που λες και προτείνεις, ούτε βέβαια και αν η δύναμη του πλήθους σα να είμαστε παιδιά μας φοβίζει περισσότερο από αυτά που μας φοβίζουν τώρα, επειδή έστρεψε εναντίον μας δεσμά, θανάτους και δήμευση περιουσίας.

ΝΟΗΜΑ

Στον πλατωνικό αυτό διάλογο, κατά τον οποίο διαδραματίζονται οι τελευταίες στιγμές του Σωκράτη στην φυλακή, πριν θανατωθεί, οι μαθητές του προβαίνουν στις τελευταίες απέλπιδες προσπάθειες να πείσουν τον δάσκαλό τους να αποδράσει, χρησιμοποιώντας όποιο εύλογο επιχείρημα έχουν στην φαρέτρα τους. Εν προκειμένω, ο Σωκράτης απαντά στον Κρίτωνα ότι δεν πρόκειται να προδώσει τις αρχές του και τις πεποιθήσεις που είχε σε όλη την ζωή του, οι οποίες πάντα στηρίζονταν στην λογική, καθότι δεν πρόκειται να βρεθεί πεποίθηση πιο λογική, επομένως και πιο ισχυρή, ώστε να πειστεί και να αποδράσει, ακόμη και τώρα που βρίσκεται μπροστά στο κατώφλι του θανάτου και όπως κάθε άνθρωπος φοβείται.

B1.

σκοποίη/σκοποῖ

πεπεισμένοι εἰσιν, πεποίθασιν

φήνασθαι, φανῆναι

εἰπέ, εἰπέτω, εἶπετε, εἰπόντων/εἰπέτωσαν

ἴστε, εἰδῆτε

μέγα, μείζονα/μείζω, μέγιστον

μηδέσι, μηδένας

ᾧπερ

δύναμι

πολλά, πλείονα/πλείω, πλείστα

B2α.

ὄσφ : δοτική του μέτρου ή της διαφοράς στο **μείζων**

χαλεπωτέρα : κατηγορούμενο του υποκειμένου **προθυμία**

ἡμᾶς : υποκείμενο του απαρεμφάτου **σκοπεῖσθαι**

μηδενί : αντικείμενο του απαρεμφάτου **πείθεσθαι**

ἢ τῷ λόγῳ : β' ὄρος σύγκρισης (ο α' είναι το **μηδενί**)

μοι : δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο **φαίνεται**

οὓς : αντικείμενο του ρήματος **ἔλεγον**

ὅμοιοι : κατηγορούμενο στο υποκειμένο **λόγοι**

ῶν : γενική συγκριτική

λέγειν : αντικείμενο του ρήματος **ἔχωμεν**

πλείω : σύστοιχο αντικείμενο του **μορμολύττηται**

χρημάτων : γενική αντικειμενική στο **ἀφαιρέσεις**

B2β.

-εἶτε ταῦτα πρακτέον εἶτε μή : πλάγια, διμελής ολικής αγνοίας. Οι διμελείς του τύπου **εἶτε..εἶτε** μπορεί να παίρνουν ἄρνηση **οὐ ἢ μή**. Λειτουργεί ως αντικείμενο του απαρεμφάτου **σκοπεῖσθαι**. Το ρηματικό επίθετο αναλύεται σε **δεῖ ἡμᾶς πράττειν ταῦτα ἢ μή**.

-οἶος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ : αναφορική-συμπερασματική πρόταση (γί' αυτό και εκφέρεται απαρεμφατικά, ακολουθώντας την δομή των συμπερασματικών απαρεμφατικών προτάσεων). Ως προς την αναφορικότητά της είναι παραβολική ποιού (**τοιούτος-οἶος**), ενώ ως προς την επιρρηματικότητά της λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της προηγούμενης κύριας πρότασης.

-οὔσπερ καὶ πρότερον : αναφορική πρόταση, που νοούνται τα ρήματα **ἐπρέσβευον καὶ ἐτίμων**. Σε μία πρώτη ανάγνωση, η αναφορική φαίνεται να λειτουργεί ως προσδιοριστική στο **τούς αὐτούς (λόγους)**. Η αλήθεια όμως είναι ότι η αναφορική λειτουργεί ως δοτική αντικειμενική στο επίθετο ταυτότητος **τούς αὐτούς**, δηλαδή **πρεσβεύω καὶ τιμῶ τούς αὐτούς**

προτέρους λόγους (αντίστοιχο δείγμα στο *Ἰσοκράτους ἐπιστολαὶ Γ Φιλίππῳ* 4-5 : εἰ μὲν οὖν εἶχον τὴν αὐτὴν δύναμιν ἦνπερ πρότερον).

B2γ.

-ὦν: το αναφορικό αυτό ὦν, λόγω του ότι υπάγεται στην υποθετική πρόταση ἂν μὴ βελτίω ἔχωμεν λέγειν ἐν τῷ παρόντι και όχι στην επόμενη πρόταση εὖ ἴσθι ὅτι οὐ μὴ σοι ξυγχωρήσω (πράγμα που την καθιστά κύρια) δεν δύναται να λειτουργεί ως αναφορική αντωνυμία, αλλά μόνο ως δεικτική ἀντί του τούτων.

-ὥσπερ : το ὥσπερ αυτό, που συνοδεύει το παιῖδας, δεν εισάγει αναφορική παραβολική πρόταση, αλλά ἐπρόκειτο για το ὥσπερ το τροποποιητικό. Εκεί πρέπει να εννοηθεῖ η μετοχή ὄντας, που την συνοδεύει το ὥσπερ αυτό και μεταφράζεται «σαν». Δηλαδή ἐν πλήρει διατυπώσει η φράση εἶναι ὥσπερ παιῖδας ὄντας ἡμᾶς (= σα να εἴμαστε παιδιά). Ἀντίστοιχα αὐτοῦ του ὥσπερ στο *θέμα πανελληνίων 2011* : ὥσπερ τοῦτο ἐπιτεταγμένον αὐτοῖς, στο *Πλάτωνος Κρατύλος 384c* : ὥσπερ ὑποπτέω αὐτὸν σκώπτειν.

B2δ.

Σωκράτης εἶπεν τοὺς δὲ λόγους οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν λέγοι, οὐ δύνασθαι νῦν ἐκβαλεῖν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ακριδά, Κ. Χρ. : «σημειώσεις συντακτικού της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας» (Αθήνα : εκδόσεις Πύργος Φροντιστήρια, 1999).
- Αραπόπουλου, Κ., «Λυκούργου κατά Λεωκράτους, ἀρχαῖον κείμενον, εισαγωγή, μετάφρασις» (Αθήναι : εκδόσεις Πάπυρος).
- Βάμβα, Νεοφ., «σημειώσεις τοῦ Δημοσθένους : Ολυθιακοῦς, Φιλιππικοῦς, τὸν περὶ στεφάνου, τὸν περὶ παραπροσβείας, τὸν πρὸς Λεπτίνην, τὸν κατὰ Μειδίου, καὶ εἰς τὸν κατὰ Κτησιφώντος τοῦ Ἀισχίνου, μετὰ προλεγομένων ἱστορικῶν στοιχείων, κ.τ.λ., χάριν τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας, ὑπὸ τοῦ Ἰππότου Νεοφύτου Βάμβα, καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Ρητορικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὅθωνος» (ἐν Αθήναις : εκδόσεις Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφείως, 1849).
- Βενιζέλου, Ελευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Α΄, Βιβλίον Α΄» (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Βενιζέλου, Ελευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Β΄, Βιβλίον Β΄-Γ΄» (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Βενιζέλου, Ελευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Δ΄, Βιβλίον Ἐ΄» (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2011).
- Βενιζέλου, Ελευθερ., «Θουκυδίδου Ἱστορία, μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τόμος Ε΄, Βιβλίον Ζ΄-Η΄» (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2012).
- Γουδή, Δημητρ., «Πλάτωνος Πρωταγόρας καὶ Φαίδων, κείμενο, εισαγωγή, σχόλια γλωσσικὰ-πραγματικὰ-αἰσθητικὰ-φιλοσοφικά, καὶ ἀναλύσεις τῶν διαλόγων», νέα πλήρης ἐκδοσις (Αθήνα : εκδόσεις Παπαδήμα, 1980).
- Θεοδωράτου, Χρ., «Ἴσοκράτους Λόγοι, τόμος Α΄ δικανικοί : περὶ τοῦ ζεύγους, Τραπεζιτικός, παραγραφή πρὸς Καλλίμαχον, Αἰγινήτικος,

κατὰ Λοχίτου, πρὸς Ἐυθύνουν Ἀμάρτυρος», επιμέλεια Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτου, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Β', παραινετικοὶ-ἐγκώμια : πρὸς Δημόνικον, πρὸς Νικοκλέα, Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι, Ἐυαγόρας, Ἐλένης Ἐγκώμιον», επιμέλεια Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτος, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Γ' : πανηγυρικός, Φίλιππος», επιμέλεια Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτου, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος ΣΤ' : Ἀρεοπαγητικός, Παναθηναϊκός», επιμέλεια Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Θεοδωράτου, Χρ., «Ἰσοκράτους Λόγοι, τόμος Ζ' : Ἐπιστολαί, Ἀποσπάσματα», επιμέλεια Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2006).

- Καρατσώλη, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος Ι, Θουκυδίδου-Πλάτων-Δημοσθένης, μέρος Α'» (Αθήνα : εκδόσεις Θεάγης, 1990).

- Καρατσώλη, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙΙ, Θουκυδίδου-Πλάτων-Δημοσθένης, μέρος Β'» (Αθήνα : εκδόσεις Θεάγης, 1990).

- Καρατσώλη, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙΙΙ, Λυσίας-Ἰσοκράτης-Αἰσχίνης, μέρος Α'» (Αθήνα : εκδόσεις Θεάγης, 1993).

- Καρατσώλη, Γεωργ., «Θεματογραφία, τόμος ΙV, Λυσίας-Ἰσοκράτης-Αἰσχίνης, μέρος Β'» (Αθήνα : εκδόσεις Θεάγης, 1994).

- Κατεβαίνη, Σ. Κωνσταντίνου : «Συντακτικὸ της Ἑλληνικῆς Γλώσσας και κυρίως του ἀττικῆς πεζοῦ λόγου», 2^η ἔκδοση (Αθήνα : εκδόσεις Παπαδήμα, 1999).

- Κουμανταράκη, Λυσ., «Θουκυδίδου Πελοποννησιακός Πόλεμος, τόμος Β΄» (Αθήνα : εκδόσεις Φ. Κωνσταντινίδη και Κ. Μιχαλά, 1963).
- Κουμανταράκη, Λυσ., «Θουκυδίδου Πελοποννησιακός Πόλεμος, τόμος Γ΄» (Αθήνα : εκδόσεις Φ. Κωνσταντινίδη και Κ. Μιχαλά, 1963).
- Κοντέου, Γ., «επίμετρο μεγάλο λεξικὸ ρημάτων», Γεώργιος Ράπτης και Γεώργιος Κοντέος επιμέλεια έκδοσης (Θεσσαλονίκη : εκδόσεις Γεώργιος Θ. Κοντέος, 1991).
- Κωστόπουλου, Κωνστ., «Ξενοφῶντος Ἑλληνικά, τόμος Γ', Βιβλίον Ε' καὶ ΣΤ'», επιμέλεια Κωνσταντίνος Ποταμιανὸς καὶ Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Κωστόπουλου, Κωνστ., «Ξενοφῶντος Ἑλληνικά, τόμος Δ', Βιβλίον ΣΤ' καὶ Ζ'», επιμέλεια Κωνσταντίνος Ποταμιανὸς καὶ Ανδριάνα Χαχλά (Αθήνα : εκδόσεις Γεωργιάδη, 2007).
- Λώλου, Χρ., «Λυκούργου λόγος κατὰ Λεωκράτους, ἐκδοθεὶς» (ἐν Ἀθήναις : εκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1900).
- Μανουσόπουλου, Γ.Π., «Πλάτωνος ἀπολογία Σωκράτους», επιστημονικὴ ἐπιμέλεια Γεωργία Ξανθάκη-Καραμάνου, (Αθήνα : εκδόσεις Παπαζήση, 2009).
- Μισίου, Ἀριστ., «Θουκυδίδου Ἐυγγραφή, μετὰ σχολίων ἔρανοισθέντων ἐκ τῶν δοκιμωτέρων ἐκδόσεων», ἀνατύπωση (Ἀθῆναι : εκδόσεις Β. Βασιλείου, 1971).
- Μιστριώτου, Γ., «Πλάτωνος ἀπολογία Σωκράτους» 3^η ἐκδοση, (ἐν Ἀθήναις : εκδόσεις Π.Δ., Σακελλαρίου, 1915).
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Πλάτωνος Γοργίας, ἐκδοθεὶς μετὰ σχολίων», ἐκδοσις 2^η » (ἐν Ἀθήναις : εκδόσεις Παλαμήδης, 1883).

- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφή, έκδοθεισα μετὰ σχολίων, τόμος Α΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905).
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφή, έκδοθεισα μετὰ σχολίων, τόμος Γ΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905).
- Μιστριώτου, Γεωργ., «Θουκυδίδου Ξυγγραφή, έκδοθεισα μετὰ σχολίων, τόμος Ζ΄» (ἐν Ἀθήναις : ἐκδόσεις Π.Δ. Σακελλαρίου, 1905).
- Μπαμπινιώτη, Γεωργ., «Λεξικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας, Τράπαλης Γ. καὶ Μωυσιάδης Θ. ἐπιμέλεια ἐκδοσης, 2^η ἐκδοση (Ἀθήνα : Ἐκδόσεις Κέντρο Λεξικολογίας, 2002).
- Νάτση, Δ., «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Θεματογραφία γιὰ τὴν Β΄ καὶ Γ΄ Λυκείου» (Ἀθήνα : ἐκδόσεις andy's publishers, 2009).
- Νάτση, Δ., «Συντακτικὸ καὶ Γραμματικὴ Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς» (Ἀθήνα : ἐκδόσεις online, 2013).
- Σταματάκου, Ἰω., «Λεξικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας», I. Σταματάκος ἐπιμέλεια ἐκδοσης (Ἀθήναι : Ἐκδόσεις Βιβλιοπρομηθευτικὴ, 1999).
- Σταματάκου, Ἰω., «Ἱστορικὴ γραμματικὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς κατὰ τὰ πορίσματα τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας», 5^η ἐκδοση (Ἀθήναι : Ἐκδόσεις Βιβλιοπρομηθευτικὴ, 1999).

- Academia Scientiarum Germanica, Thucydides Historiae I-II, Lipsiae 1832, (Ἀθήνα : ἀναδημοσιευμένη ἐκδοση Παπαδήμα, 1989).
- Academia Scientiarum Germanica, Thucydides Historiae III-IV, Lipsiae 1832, (Ἀθήνα : ἀναδημοσιευμένη ἐκδοση Παπαδήμα, 1989).

- Academia Scientiarum Germanica, Thucydidis Historiae V-VIII, Lipsiae 1832, (Αθήνα : αναδημοσιευμένη έκδοση Παπαδήμα, 1989).
- Adams, C.D., Aeschines, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, 1919).
- Beckby, H., Anthologia Graeca II, Heimeran, (Μόναχο : ²1965).
- Burnet, J., Platonis opera. I-V, Clarendon Press, Oxford 1900-1907, (ανατύπωση, 1967-1968).
- Butcher, S.H. & W. Rennie, Demosthenis orationes. I-III, Clarendon Press, Oxford 1930-1931, (Λονδίνο : ανατύπωση, 1960-1966).
- Burt, J.O., Minor Attic Orators. II, Hyperides, Lycurgus, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο: William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1962).
- Jaeger W., Δημοσθένης, Διαμόρφωση και εξέλιξη της πολιτικής του, μτφρ. Δ. Καρπούζα-Καρασάββα, (Αθήνα : εκδόσεις MIET, 1984).
- Lamb W.R.M., Lysias, Loeb Classical Library, Cambridge, MA: Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1930).
- Lesky, A., Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας, μτφρ. Αγ. Τσοπανάκη, (Θεσσαλονίκη : εκδόσεις Αφοι Κυριακίδη, ⁵1981).
- Liddell H. & Scott R., «Μέγα Λεξικόν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης», μετάφραση Ξ. Μόσχου, (Αθήνα : εκδ. Ι. Σιδέρης, 2001, ανατύπωση).
- Marchant E.C., Xenophontis opera omnia, I-V, Clarendon Press, Oxford ²1900-1921, (ανατύπωση 1961-71).

- Norlin G., Isocrates. I-III, Loeb Classical Library, Cambridge, MA : Harvard University Press, (Λονδίνο : William Heinemann Ltd, ανατύπωση 1980).